

قصيده ورقائيه

حضرت بهاء الله

أصلي عربي

قصيده عز ورقائيه - حضرت بهاء الله - آثار قلم اعلى، رقم (71)، جلد
٢، ١٥٩ بديع، صفحه 321 - 339

في مدح المحبوب سرّاً دون الجهر قصيدة عزّ ورقائية في جوهر روح قدسية

﴿ هو العليّ الأبى ﴾

أجذبني بوارق أنوار طلعته
من نور حسنها
لظهرها كلّ الشّمس تخفّت كأنّ بروق الشمس
ظهرت في العالمين و غرّت لبهجتها مسك العماء تهيّجت
روح العلاء تعلّت بنفختها صور القيام تنفخت
قال تبارك وتعالى: يوم يأتي الله في ظل من الغمام
*إشارة بمرّ الجبال بأنّها تمرّ السحاب كما قال: ترى الجبال تحسبها جامدة وهي تمرّ السحاب كلّ ذلك من
علامات القيمة وما يحدث فيها

لمعتها طور البقاء تظّهرت
لغرّتها نور* البهاء تجلّت* روشني

عن مغربها شمس الظهور تظّهرت*
عن مشرقها بدر الشهور تكرّرت* طلوع الشمس عن مغربها

و عن شعرها طيب الشّمال تنفّخت
شعرا و طيب بهجت و سنا و مسك مرحمت و بهاء از شمال جنّت هويّه كه از يمين حديقه صمديه مبسوط شده
و عن طرفها عين الجمال تقرّت* *يعني روشن از انفاس طيبه

ORIGINAL

مرتوح و متهیج است که شاید عظام رمیم جوهریات ممکات از نفحات دلکش آن و فوحات دلنشین آن از کؤب بدیع بی زوال و نحر نخر جدید بی مثال برندگانی ابدی و حیات سرمدی مفتخر شود و بر مفخر وجود نخر نماید و همچنین از منظر او چشم جمال حقیقی که شمس سماء وجود ادنی آیه اوست از مشاهده آن با ضیل و روشن و منور گشت فسبحان الله موجدها عما انتم تذکرون

بنور وجهها وجه الهدی قد اهتدی
بنار طلعتها نفس الکلیم تزکت چون موسی رجل نفس
رحمانیه را که مودع در هیکل بشریه بود از نعلین ظنونات عرضیه منزّه و مقدّس فرمود و ید قدرت الهیه را از جیب عظمت و رداء مکرمت ظاهر ساخت بوادی مقدّسه طیبه مبارکه که محلّ عرش تجلی صمدانیه و کرسی تحکمی عزّ ربانیه است وارد شد و چون بآن ارض طور که از یمین بقعه نور مبسوط گشته واصل شد رائحه طیبه روح را از مشرق لایزالی استنشاق و استشمام نمود و انوار حضرت ازلی را از جمیع جهات من غیر جهات ادراک فرمود از حرارت رائحه محبت الهیه و قبسات جذوات نار احدیه سراج هویه در مصباح قلب او بعد از کشف حجابت زجاجه انیه موقد و مشتعل شد و از صهبای وصال طلعت بی مثال و نحر زلال حضرت لایزال بوادی صحو ابدیه بعد از محو مقامات ضدیه فائز گشت و از جذبه شوق لقاء بمدینه ذوق بقاء اطلاع یافت و دخل المدینته حین غفلة من اهلها اذا انس بنار الله القدیم و اضاء بنور الله العظیم کما قال لاهله امکثوا انی انست نارا و چون وجه هدایت الطاف لا بدایه را از شجره لا شرقیه و لا غربیه استنباط و استدراک نمود از وجه فانی غیریه بوجه باقی صمدیه مشرف و مفتخر گشت و وجه هدایت منیع بدیع را از نار موقده که مکنون در افنده غیبیه بود یافت این است که فرمود او اجد علی النار هدی و همچنین ادراک نما مقصود آیه مبارکه که میفرماید الذی جعل لكم من الشجر الاخضر نارا ای کاش مستمع یافت میشد تا رشی از ققام بحر نار و این طمطمم ذخیر شرار ذکر میشد و لیکن همان به که این لوء در صدف بحر هویه مکنون باشد و در او عیه سر مخزون ماند تا هر نا محرمی محروم گردد و هر محرمی محرم کعبه جلال شود و بحر جمال در آید پس چه مسعود است نفسی که قفس تن را بنار حبّ بگدازد و بنفس روح مؤانس آید تا برحمت بلند راحت فائز گردد و بنعمت عالی عزّت مرزوق شود و کلّ آنچه مذکور شد از مراتب هدایت و مقامات تزکیه نفس در رتبه موسی علی نبینا و علیه السلام مقصود ظهور این تجلیات است در عالم ظاهر و الا آن حضرت لم یزل مهتدی بوده بهدایة الله و لایزال خواهد بود بلکه شمس هدایت از او مستشرق شد و قمر عنایت از او هویدا گشت و نار هویه از نار کینونت او موقد و ضیاء صمدیه از نور جبین او منور رفع این شبهات را خود کلام آن حضرت مینماید در حینی که فرعون سوءال از آن مقتول نمود جواب فرمود فعلتها اذا و انا من الضالین ففرت منکم لما خفتکم فوهب لی ربی حکما و جعلنی من المرسلین صفحه تمام شد و الا مطلب لا ینفد است و باقی ماند.

لسمم* شفرها** صدر الصدور تقبّلت   لوهق*** جعدھا رأس الوجود تمدّت

- سهم تیر را نامند یعنی برای تیر مرغان محبوب اعلیٰ صدور منیره زاکیه مقابل شده و اقبال جسته که بر او وارد آید ** شفر بمعنی مرغان *** وهق من الوهاق بمعنی کمند و از برای کمند گیسوی او رأس وجود غیبی کلّی الهی امتداد جسته که بان کمند در آید. محروم ماند صدریکه بان تیر فائز نشود و معدوم شود رأسی که در آن کمند نیاید فسبحانه عمّا کما فی وصفه و تعالیٰ عما انتم تصفون

و غایبی القصوی مواقع رجلها
 و عرش العماء أرض علیها تمّشت و فی کلّ عین قد بکیت
 لوصولها و فی کلّ نار قد حرقت لفرقتی یعنی آنچه عیون مقدسه عالیه که در عوالم غیب سرّاً
 مستور است و عیون مشهوده که در ملک موجود است در هر مقام و هر زمان که گریست و گریان شد از
 فرقت این بنده بود از مشاهده انوار جمال آنجبوب و این از ظاهر شعر مستفاد میشود و باطن آن لا یعلمه الاّ الله
 و ما نعلم منه الاّ اقلّ من الحرف حرفاً و همچنین در معنی مصرع دیگر درک نما تا ذوق و شوق و جذب و وله و
 عشق و حبّ در عالم وجود تو موجود شود که شاید بسدره منتهی و مسجد اقصای خود که آن تسلیم حکم و
 امر الله است مشرف و فائز شوی و انّ مولیکم العلیّ قد کان علیکم بالحق شهیداً و بالعدل علینا و یکیلا

بسطت بكلّ البسط لالقاء رجلها
 علی قلبی و هذا من أول منیتی*

- بمعنی آرزو یعنی بر کلّ اراضی از اقصیٰ مراتب ان از ارض فؤاد و فوق آن الی ما لا نهایه که در حجب غیب مکنون است الی ادنی ارض وجود مبسوط شد و فرش گشته ام که شاید آن رجل بر قلب که محلّ اسرار غیبیه است وارد شود این از منتهی منای قلوب مقدسه الهیه است

طلبت حضور الوصل فی کلّ وجهه
 رقت حروف القرب فوق کلّ تربة*

- بمعنی خاک آمده

و لو كنت سارعا فی وصل نورها
 رمیت برمی البعد من بعد قربتی و ان رفعت أیدای فی مدّ
 وصلها بالسّیف جابتی فذاك جزاء أحبّتی
 آنچه خلاف قوم باشد بعلت مراعات نظم است

و همی لم ینک إلاّ لوثق عروه
 و قصده لم ینک إلاّ لقطع نسبتی
 قلت لها روحی فذاك و ما بی لقاك
 أرحمی فلا تکشف عنی فضیحتی

ای و ما حلّ بی من مراتب البیان و المعانی و ما عرفت فیهِ من شئونات الاسماء و الصفات و ما ملکنی الله فی
 عوالم الغیب و الشهادات امدی لان الاقیک مرة واحدة و اشاهدک نظرة واحده استغفرک یا الهی حیثند عمّا
 ادعیت بین یدیک و لکن فو عزتک یا الهی ان لم اکن كذلك ارید ان اکون بحولک كذلك لان من دون
 ذلک لن ینفعنی و لن یسکن به قلبی و لو تعطینی کل من فی السّموات و الارض اذا أسألک یا الهی بالذی شهد

في سبيلك ما لا شهد احد دونه بان تنزل على عبدك من آيات حبك الكبرى و علامات ودك الابهي حتى
ترضى نفسى فيما ترجوه انك انت على كل شئٍ قدير

و مني بفرط الحب عنك بوصلة   إبقائه باقيا في زمان القديمة*

• اگر صفت باشد مطابق نیست و لكن کذاک جرى و حق لاریب فیها

و * سرّ ظهور لاح من ظهورها   کلّ الوری و بالأصل قامت قیامتی

• واوقسم

و حزن حسین قد احملت لحزنها   کور* الوجود فی کون قدوتی

• کور عالم سفلی چون متعلق بارض است لهذا در احمّل تالی تأیث داخل شد

لأنت رجا قلبي و محبوب سرّتي   و مالک روحی و نورى و مهجتي و مني بفوز الوصل من بعد

هجرة   و هبني بروح الانس من بعد کربتي

و من حرقتي نار الوقود توقدت*   و من زفرتي نور الشهود تذوت**

• و قود بمعنی آتش زنه آمده چنانچه میفرماید و قودها الناس و الحجاره و لكن بمعنی شعله و شدت هم آمده ** بمعنی تحقّق آمده

بحر العماء من حرّ ظمأی یابس   و نهر السنّا لن یسقني بعض عطشتي بكلّ تراب کلّ ثار

شهدته   ها إنّها عن دم عيني تحکت و عن دمعتي بحر المحيط كقطرة   و من

حرقتي نار الخلیل كجدوة و من حزني بحر السرور تجمّدت   و عن همي عين الهموم تجرّت

سنائي اغمى ضیائی اغشى   و نوري اطفی من غرّ* مشمتي**

• غرور** شماتت کننده اكثر از ذرات موجودات تالله ما لا رأّت عين ولا سمعت اذن ولا احصت نفس ولا علمت اوهام مثل غیث هاطل از

سما غفلت عباد نازل قل یا اهل الارض لا تتعرضین بالذی لم یکن فی قلبه الا تجلّی من انوار صبح العماء اتقوا الله ولا تتعرضون ان لن تجبّون لن

تبغضون اگر حب الله موجود شود فقود دون ان را بأسی نیست نحمد الله بان جعلنا غنیاً عن حبهم و ذکرهم و هو الله کان علی کلّ شئٍ قديرا

عظامي أبری و جسمي أيلی*   و قلبي أحرى من حرّ حرقتي

• بمعنی کهنه و خالق آمده

وهجرك ذابني ووصلك منيتي*

هواك هباني وحبك حكني

• آرزو

و عن سرّ حزني كاد السّماء تفتّرت* و من همّ قلبي أرض الفؤاد تشقّت**

• اشاره بآيه مباركته تكاد السّماوات ان يتفتّرن من فوقهنّ** وتنشقّ الارض

و عن حرّ قلبي دمع عيني حاكيا و من زفر* سرّي صفر وجهي تدلّت

• شعله

أحنّ* بكلّ اللّيل من شمت** معذلي*** الحّ**** بكلّ يوم من فقد* نصرتي

• ناله وحنين** شماتت*** ملامت كنده**** الحاح***** فقدان

وصلت إلى غاية الذلّ* رتبة عن ذكرها كلّ اللسان تكلّت**

• من الذلّة** كليل اللسان اى اثقل و الثغها

حور القصور من حزن سرّي تقمّصت قميص السّود في كلّ غرفة وردت بكلّ الحزن في كلّ قلبة

قبضت بكلّ القبض في كلّ بسطة و ناديتي من ورائي و قالت أن اصمت* نخذ لسالك عن

كلّ ما قد تحكّت**

• بمعنى سكوت** حكايت

فكم من عليّ كشبهك من أحبّتي فكم من حسين بمثلك قد أرادني

فكم من صفيّ كفوك من أهل صفوتي فكم من حبيب فوقك قد أحبّني

بنور الوصل لحضا إليّ بنظرتي فقد ضجّ* في كلّ الآوان ولن يفز

• بمعنى فرياد و ناله و حنين از حبّ و حزن آمده

و عن مظهري نور البسيط كلهمة و من نور سرّي سرّ الوجود

و من مشرقي شمس الظهور كنجمة

و من نار* حيّ نار الوقود كقبسة

كنملة

• اشاره بآیه فقال امكثوا انى انست ناراً لعلّ اتيكم منها بقبس

و عن فطرتي* فطر** الاله تدینتو عن کفتي کف** السناء تَضَمَّت

• آیه فطرة الله التي فطر الناس عليها** مخفف فطرة*** اشاره بایه مبارکه اقم الدين حنيفا**** آیه بیضاء من غير سور***** اشاره بآیه فاضم
يدک فی حییک

و قد جاء أمر الأمر من أمر ظاهر و قد جاء عدل الحكم من عدل حکمتي و موج البحر قد کفّ من

موج باطني و روح القدس قد هاج من نور بهجتي
و عن نظرتي* موسى البقاء تصعقت و من لمعتي طور الجبال تدگت*

• اشاره بآیه فانظر الى الجبل** خرّ موسى صعقا*** دگّ الجبال

عن نشر أمري روح النفوس تحشّرت من نفخ روجي عظم* الرّميم تهزّت**

• يحيي العظام و هي رميم** اى تحرکت من السرور و عناية الروح

و قد طاف نفس الأمر في حول بيتها و روح البيت قد قام من نور طلعتي و ملك معالي العلم في
الباء* سرّة و باء الجهر بالسّرّ خرّت لنقطتي**

• بالباء ظهر الوجود و بالنقطة تميز العابد من المعبود حديث كلما في القرآن في الحمد الى اخره** معنى نقطه لا يعدّ و لا يحصى است و لا يحّد و لا يفنى
است زيرا طلعت موعود و كلمه جامعه و هيكل الهيئه باين اسم على و رسم متعالى عرش اعظم را كه محلّ نزول و جلوس كينونت غيبية است
موسوم فرمودند و اين مخصوص است بهمان هيكل و كفى بنفسه شهيداً

كلّ الهدى من فجر أمري قد بدا و كلّ العلى قد أوفدت من وفدتى*

• بمعنى هبوط و نزول

و عن نعمتي غنّ الطيور كلحنة و من غنيتي لحن النّحول كرتة شرعت بسوء الظنّ عنك

شريعة شربت بحبّ الغير عن دون شرعتي و جئت بأوصاف اتيت بنسبة

و رمت بأسماء عن سواء محجّتي*

• بمعنى طريقة و خصله آمده

وصفت بنفس و نسبتها بنفسی
ها هو حدّ فال حدّ أعظم خطيئة رجوت بظنك وصلي
هيئات لم يكن بذاك جرى شرط ان وفيت توفت فشرّب بلاء الدهر عن كلّ كاسة
و سقى دمء القهر عن دم مهجة*

• مهجة القلب و دم القلب و روح بمعنى هر سه آمده

و قطع الرجاء عن مسّ كلّ راحة
واجب و حرق الحشا* في الحبّ من أول بيعتي
و وقع القضاء عن طمع كلّ حاجة سفك الدماء في مذهب العشق

• دل

يقظ* الليالي من لذع** كلّ ملذع***
و شتم التوّالي في كلّ يومة

• بيدارى** زننده و گزنده*** عقارب قوم مقصود است

و عن سنّتي سمّ* الردى كشرية
و عن ملّتي قهر القضاء كشفقة*

• زهر** بمعنى هلاك*** از شفقت و مهربانی

خلّ دعوى الحبّ أو فارض بما جرى
و غاية آمالي و مقصود سرّتي فيها أنا حاضر بين يديّ قدرتك
كذاك جرى الأمر في فرض سنّتي و ناديتها سرّاً بأن يا حبيبي

فها أنا آمل بما قد تعدت*

• آنچه شمرده شد از غضب و سطوت

فها أنا طالب بكلّ ما أنت تحبّ
فها أنا راكن* بما قد تقصّصت**

• مايل** یعنی حکم کردی

صدري هذا راجي لأرماع سطوتك
و بطشك راحتي و حكمك منيتي**
و جسمي هذا شايق لأسياف قهرة نارك نوري و قهرك
بغيتي*

• یعنی آرزو** آرزو

فانظر إلى دمع عيني كيف تجرّيت فاشهد بسرّ قلبي كيف اضمحلت رميت رماح الكلّ في كلّ يومه
 قتلت بسيف الرّد في كلّ ليلة قرأت كتاب الكفر في كلّ سطرة وفزت
 بسبّ الكلّ في كلّ لحظة طعنت بطعن الشّرك في كلّ آنة رحمت برح الطرد في كلّ وقتة كأنّ
 بلاء الدهر لنفسي قد نزل كأنّ سيوف القهر حدّت لجيدتي*

• گردن

حزنة يعقوب* و سجنه يوسف** و ضرة أيوب*** و نار خلیله

• آية و ابيضت عيناه و من الحزن** آية و دخل معه السجن فتیان و قال ربّ السجن احبّ الىّ ممّا يدعونني اليه الى آخر*** ربّ انى مسنى الضرّ

تأسف آدم و هجرة يونس* و ضجة داود و نوحه نوحه**

• و ذالون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه الى آخرها** نوح و داود بسیار نوحه و ندبه نمودند حکایت نوح معروف است و لكن امر داود و ضجیح آن از زبور معلوم میشود که چقدر اذیت کشیدند و مبتلی شدند

و فرقة حواء* و حرقة مریم و محنة شعيا و كرب زکریة**

• در مفارقت او از آدم یک اربعین یا بیشتر چنانچه در احادیث قبل مذکور است** و نجیناه من الكرب العظيم

من رشح حزني قد قضی لكلّ ما قضی و عن طفح همي قد بدا كلّ بلیة فانظر بسيري في البلاد بلا
 مونس فاشهد بأنسي في العراء* بوحشة

• بیابانرا گویند

و عن فتح* عيني عين السماء تهمرت** و من فجر** قلبي فجر الأرض تلتقت

• اشاره به آیه مبارکه و فتحنا ابواب السماء** بماء منهمر*** و فجرنا الارض عیونا**** فالتقى الماء على امر قد قدر

و من روح حزني روح البقاء تقطعت و عن نور همي عرش العلاء تهدت*

• انعدمت

حمر الوجود من دم قلبي تجمرت غصن الشهود عن دمع عيني تنبت*

• انبات و رویدن

مرّ البلا في سبيل حبك حلوة   و شهد البقاء من عند غيرك مرّة*

• تلخ

و عن عنق رسم الحديد* تعيّنت** و من رجلي أثر الوثيق*** تبقت****

• كياه از اغلال است** يعنى معين و مشهود است*** زنجير**** يعنى باقى است

ما مضى يوما إلا و قد حرقت فيه   من تلويح نظم أو تصریح نثره روجي قد راح و قلبي قد ذاب

و سرّي قد فار من شدّ شدّتي

و ابقاء نفسي كان من أعظم حيرتي من علوّ سرّي قد

بقيت بلا روح و قلب و مهجّة

فياليت بالأصل ما علت فطرتي كذاك أحاطتني البلا عن كلّ شطرة

قضى عليّ ما جرى

بذاك أبادتني* القضا** في كلّ حينه

• اى اهلكنى** قضايا

وصلت إلى عين اللقاء في سريرتي

عرجت إلى غاية الواحد وحده

عن عينك في كلّ طرف حديده*

وصفك في وصف عيني شهدته

• جعلنا اليوم بصرک حديداً

ولو بالوصف فالوصف منك تبدت*

إن كنت بالحدّ فالحدّ منك ظاهر

• اى تظهرت

و عن سرّتي نور النهار تصبّت فلا بأس إن صرت مطرودا لأن

و عن كدرتي ظلم الليال تحققت

فزت بالنور العلي يوم بعثتي

و هاجرت بالطاء في عهد غربتي

و آنت بالقدس من نور آنته

و عارجت بالروح في سرّ سرّتي

و آمنت بالنور من نور باطني

من نفس ما بقى فيه* من بقيّة

أناديك يا روح الحيوة أن ارتحل

• فيه بهتر است اگر چه مخالف قوم باشد بعلت نفس

فيا روح العماء من العرش أنزلي
فما لك قدر بمقدار ذلتي
أصاحي يا فؤادي أن أخرجي
فما لك من عزّ في بلاد ذليلة فيا صبري اصبر في كلّ ما شهدته
في رضا حبيبك من شد و رخوة بالروح نادتي و قالت أن اصبر
فقد عرفت بكلّ ما أنت استدلّت دع عنك ما عرفت و به قد
فالشرك عندي كوحدة أبهى بهاء الطور عندي كخشوة
آيات وصفك حقّ و لكن لفتية
وإني لم يزل قد كنت في قدسة
فكم من عالم قد كان عندي كجهالة
فكم من باقى قد كان عندي فانبا فكم من عارف لن يعرف بحرفة فكم من عابد قد كان عندي طاغيا فكم من
ساجد لن يفرّ وقتا بسجدي زبر* السماء في كون نفسي ثابت صحف** السنا قد أنزلت من صحيفتي

• من الزبر كتاب را گویند** جمع صحيفه

و من ذرتي شمس المحيط تكورت
و عن قطرتي بحر الوجود تسبّحت*

• اى تحققت

كلّ الغنا من أهل الورى ظهر
عندي كغنة نمل أو كرتة نحلة كلّ العقول من جذب سري
تولّدت* كلّ النفوس عن غنّ روجي تحييت**

• من الوله والشوق** حيات

كلّ الالوه* من رشع أمري تألّمت و كلّ الربوب** عن طفح حكمي تربت

• الهه** ارباب

أرض الروح بالأمر بي قد مشى
و عرش الطور قد كان موضع وظأتي
لنوري نجم الظهور تجلّيت
لروحي شمس السرور تجلّت جوامع آيات لوامع نزلة
مواقع آثار مطالع قدسة جواهر أفكار سواذج فكرة
أنوار برائر حكمة من كاف أمري* قد قضى لكلّ حكمها
و عن لطف سري قد بدا كلّ بديعة
طرائز

• علم امر مراد است

أعرضت عن وجهي وبطنك اقبلتها
 وأجريت ماء الزعم في شريعة و همة ما استقمت بنور الغيب
 فيما صنعة في نفسك و كذا ضيقت صنعتي
 یعنی آیه تجلی که از تجلیات انوار صبح عماء و تظاهرات اشراق شمس قدس و سنا که از شمس وجود و قر
 مقصود و نقطه معبود مستشرق و مستظهر شد بر حقائق ممکنات و جواهر افتده مخلوقات و جمیع ذرات
 موجودات و مذکورات را از قطرات ماء وجود الهی و رشحات زلال سلسال صمدانی بحیات ازلی سرمدی
 مشرف و مطرز فرمود و بخلع باقیه و قنایص عالیه و اثواب دائمه ابدیه مخلع و ملبس فرمود مع ذلک بچنین آیه
 کبری و موهبه عظمی و انوار لا یطفی و اعطاء لا یغنی مستقیم نگشتیم و باین صنعة محکمه و مکرمت متقنه و
 عزت قدیمه و لطیفه سرمدیه قائم نشدیم و از انفاس قدس روح القدس و اریاح طیب نور الانس محبوب ماندیم
 بحدی که اگر هزار داود وجود از نعمات زبور و ترنیاات سرور بالخان طری بدیع بر عظام رمیم عباد بخواند
 هرگز مهتر نشود و بحرکت نیاید زیرا که استعداد نزول رحمت از سماء قدرت از میان برخاست و کل بهوای
 نفس در قفس تن مسجون گشته اند و مدهوش شده اند و در صقع غفلت چنان منصعق گشته اند که هرگز
 بهوش نیایند و بمقام وصل و قرب که مقصود اصلی است نرسند زهی حسرت و ندامت که بجوهر هدی مهتدی
 نشدیم و بساذج قدم مقتدی نگشتیم نه بسینای طور قریش مقبل شدیم و نه از مظاهر نفیش معرض تأسی
 بجدبات روح مقدسش نکردیم و تقدی بانوار بهجتش نمودیم از جمله تأسی انفاق ارواح است که بان مفتخر
 نشدیم و پوشیدن قیص استقامت است که بان فائز نگشتیم بلی در قطب بحر هویت جالسیم و انتظار شربه ماء
 میکشیم و در ظلال شمس صمدیت ساکنیم و طلب سراج مینمائیم این است شأن این بنده و عباد و کل من فی
 البلاد و اگر هم ناری از سدره مشتعل شود بان موقد نشده در اطفای آن میکوشیم فهنیاً لمن تردی برداء
 الانصاف فی هذا المصاف اگر باین صفت کبری متصف شوید البتة بعنایت ابهی فائز میگردید این است آن خیط
 صفر مکنون که بحرکت آن متحرک است کل من فی الوجود و بسکون آن ساکن است کل من فی بلاد
 المعبود پس باید صدور را از ظنونات فاسده مجتته خبیثه منیر و منزّه نمود تا وجه بدیع انصاف از خلف جبل
 قاف سر بر آور و بعد غلبات ذوق صمدانیه و جذبات شوق ربانیه را از دقات حمامه بقاء و کفّات ارواح سنا
 ادراک نمایم و بر رفر حبّ مستریح و مستکن گردیم این است غایت قصوی و مقام او ادنی و دیگر آن که
 باید از معرضین از حق در کل شوون اعراض نمایم و در آنی مؤانست و مجالست را جایز نداریم که قسم بخدا
 که انفس خبیثه انفس طیبه را میگدازد چنان که نار حطب یابسه را و حرّ ثلج بارده را لا تکونن مع الذین
 قاسین قلوبهم عن ذکر الله باری آنچه ذکر شد در تفسیر این بیت تَلَطَّفًا لَانْظَارِ الْمَعْرُضِينَ وَ تَرَحُّمًا لِابْصَارِ الْمُبْغِضِينَ
 که بهوای خود معنی نکنند و تفسیر نمایند این اشعار در زمان مهاجرت در دیار غربت در اراضی روم گفته شد
 و هیچکس از علما و فضلالی آن ممالک ایرادی نمودند و اعتراضی وارد نیاوردند و لکن از سبع این قوم چنان
 گمان میکنم که بعد از تفسیر هم اعتراض نمایند و بخيال خود در سبیل وهم و خطا و ظن و عمی سالک شوند
 فَللهِ قَصْدِ السَّبِيلِ اَمَّا شَاكِرًا و اَمَّا كَفُورًا و اَمَّا مَقْبَلًا و اَمَّا نَفُورًا ختم اناء مسک که مفتوح شد هر ذی شمی
 ادراک مینماید و هر مزکومی محروم ماند و اگر کل بمرض زکام مبتلی شوند نقصی بر عطر بقا و وهنی بر

مسك ختا وارد نياد فسبحانك اللهم يا الهى اناديك حينئذ حين الذى نزلت على من آثار حزنك التى لو يطفح
على الوجود لينعدم الغيب والشهود بحيث كاد ان يفارق الروح من اضطرابها فو عزرتك و غيب صمديتك لو
اتنفس به لتحرق الابدان بجوهريتها و تنفطر السماء و ما فيها و تهدم الارض و ما عليها فاه آه بذلك لن يطفح
رائحة الوفاء عن حديقة السناء و لن يهب طيب البقاء من مدينة البهاء و لن يغن ورقاء العماء على اوراق الحمراء و
لن يرن ديك السناء فى ملكوة العلى فو عزرة من عزرتة و جعلته مظهر الوهيتك و منبع ربوبيتك لنسيت كل
الاذكار و كل ما علمتني من قبل من بدايع علمك و جوامع آيات حكمتك بل كنت نسياً منسياً كأنى ما كنت
فى ارض الملك مشهوداً لعمر على و حياة محمد و روح صفى و رحمة راحم و جذبة محمود و ولهة احمد و سرّة
محبوب و بهجة طاهر ما احب ان اكون فى الملك لحظة و كان الله من ورائى شاهدى.

تمسك بجبل الأمر فى ظاهر صورة   تعرف بوجه النور فى باطن غيبة فاحرق حجاب القرب عنك بلا رمزة
فاشهد جمال القدس فىك بلا كشفة فاسكن فى قوة العرش اضطرب   فاصبر لأن عيون
الغيب قد تبكت و معنى وراء العلم فىك حجبته   عاجز عن دركها كل عقل منيرة لذو و
انس بسر القدس سره   فلا تفش عنها إن تكون أمينة لو تكشف الغطاء عن وجه ما شهدته
ليفنى الوجود فى طرف قريبة كذاك جرى الأمر عن عرش عزرة   بذاك جرى الحكم
من سر قدرة فطوى للفائزين عن حسن وفائهم   فطوى للواردين فى شرع بديعة فطوى للعاشقين فى
سفك دمائهم   فطوى للوائقين عن جبل عطوفتي
فطوى للمخلصين فى ما سرعوا   عن كل الجهات فى ظل ربوبي